

tror, at hvis man sagde, at enhver Dommer maa selv lindre Erstatningen, saasnart det viser sig, at han har gjort sig skyldig i et Forhold, som efter nærværende Lovforslag vil medføre Erstatning, naar det altsaa kom til at ramme hans egen Bengepung, saa vilde han stille sig noget varsomt med Hensyn til, hvad der kan medføre Erstatning; men naar han veed, at det gaar paa Statskassen, og at det altid vil være ham muligt gennem den nærværende Forhørsmaade at have en hel Del Undskyldning for sin Fremfærd, saa vil han stille sig anderledes. Jeg tror dog, at det vilde være altfor strengt at paalægge Undersøgelsesdommeren en ubetinget Erstatningspligt, naar Forholdene ere, som de ere. Jeg mener imidlertid, at man skulde gaa lidt videre i Retning af at tilkjende Erstatning end Lovforslaget, og jeg siger det saa meget mere, som det i den nyere Tid mere og mere anerkjendes alle Steder, at Staten har paa mange Omraader en Pligt til, naar den ved sin Virksomhed medfører Tab for eller Indgreb i Borgernes Formue, at give Erstatning. Det anerkjendes paa alle mulige Omraader, ligesaa Svinepest og Lungesygge hos Kvæg og opad, og jeg ser ikke rettere, end at naar det anerkjendes, at Staten for Retspleiens Skyld maa komme til at gjøre Uret paa mange Punkter, da er det langt mere rimeligt, at man saa at sige gaar Staten noget nær i Forhold som disse, end naar Taler er om Svinepest eller Lungesygge. Det er dog Mennesker, der er Tale om her. Jeg gaaede mig ved den overordentlige Velvillie, Lovforslaget synes at møde, og haaber, at det skal lykkes at gennemføre det.

**Alein:** Jeg vilde gjerne slutte mig til en Udtalelse, der kom fra den sidste ærede Taler i hans forrige Foredrag, nemlig at der bør arbeides paa, at denne Sag kunde blive fremmet, uden at man satte den i Forbindelse med de store Reformers paa Retspleiens Omraade, hvorom der ibrigt kan blive Tale. Jeg haaber ogsaa, at dette vil ske, hvad enten man vil fremme Sagen uden Udvalg eller henvise den til et Udvalg, selv om dette kom til at beskæftige sig med andre Sager, hvilket jo ikke vilde udelukke, at denne Sag kunde fremmes hurtigere og adskillt fra de andre Sager. Af Hensyn til, at jeg ønsker Sagen fremmet, vil jeg ogsaa meget anbefale, at man ikke søger at faae gennemført Alt, hvad man paa dette Omraade i og for sig kan anse for ønskeligt. Jeg vil overfor den Tanke, der er kommen frem fra den sidste ærede Taler, og som ogsaa har fundet

Tilslutning fra anden Side, om at benytte Leiligheden til at forandre den Regel, som nu følges i Praxis, at man saa godt som altid paalægger Tilfælde Sagens Omkostninger, selv naar han frifindes, naar der blot findes at have været rimelig Anledning for det Offentlige til at indlede Undersøgelse, i alt Fald naar det maa erkjendes, at han selv har givet nogen Anledning til Mistanke, — jeg vil med Hensyn til denne Tanke bemærke, at jeg i og for sig erkjender den for rigtig, men jeg tilstår, at jeg nærede nogen Frygt for, at man ved at ville have den gennemført nu gennem det foreliggende Lovforslag mulig kunde berede dette nogen Vanfærlighed. Jeg kan nemlig ikke nægte, at jeg har den Tro, at naar Sagen kommer til nærmere Overveielse, vil det befindes, at hvor rigtig denne Sætning om Omkostningerne end theoretisk er, kan det dog være et Spørgsmaal, om der ikke kan være forskjellige praktiske Hensyn at tage. Efter at jeg imidlertid har hørt den ærede Justitsminister udtale sin Tilslutning til Tanken, vil jeg i alt Fald ikke rejse nogen Indvending imod, at man forsøger at faae den gennemført. Derimod maa det være mig tilladt at gjentage, hvad jeg sagde før, at man maa være noget forsigtig med at udvide § 1, og navnlig i den Retning, som blev antydet af det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen), nemlig saaledes, at man i alt Fald i mange, for ikke at sige de fleste, Frifindelsestilfælde tillægger den Paagældende Ret til Erstatning. Jeg tror nemlig ligesom det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holck), at selv om Loven ikke kom til at omfatte andre Tilfælde end dem, som Lovforslaget nu omfatter, vil den vise sig særdeles gavnlige. Derimod vil den efter min Opfattelse ikke saa meget have den direkte gavnlige Følge, at der i forskjellige Tilfælde vil blive tilkjendt Erstatning, hvor det er retfærdigt, at saadan Erstatning gives. Nei, jeg mener ligesom det ærede Medlem for Frederiksværk, at Lovens indirekte Virkning vil være af langt større Betydning. Jeg holder mig ligesom han overbevist om, at naar virkelig den Grundsaetning faas fast i Loven, at uforskyldt Varetægtsfængsel skal erstattes, vil det have en høist gavnlige Indflydelse paa den Maade, hvorpaa man mange Steder stiller sig overfor Varetægtsfængsel, og jeg tror, at det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (S. K. Lauridsen) ikke har Ret, naar han mener at det kun vilde komme til at spille nogen særlig Rolle for Forhørsdommerne, naar de Erstatninger, hvorom der er Tale, skulde gaa af deres egen Lomme. Enhver Forhørsdommer eller Underdommer,